

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

Cuarta época

Reus, Diciembre de 1966

Núm. 172

DIRECTOR: ENRIQUE AGUADÉ Y PARÉS

Redacción y Administración: calle Mayor, 15 — Talleres: Gráficos Rabassa - Carmen, 25 bis — Dep. Legal - T. 80 - 1958

SUMARIO.—«Concurso literario: Del roserar dels versos i la vida», por Gabriel Mora y Arana.—«Macià Vila Mateu», de Pere Benavent de Barberà», por Xavier Amorós.—«¿Por qué no copiar», por Petiot.—«Retrospectivas: La hipocresía», (II) por José Güell y Mercader.—«Diputación provincial de Tarragona: Convocatoria de VI Beca «Manuel de Montoliu».—«Actividades del Centro».—«Varia».—«Biblioteca».—«Servicio Meteorológico del Centro de Lectura».—«Biblioteca: Estadística mensual».

Concurso Literario

El 10 de noviembre fue el último día para recibir trabajos optantes al premio de cinco mil pesetas ofrecido por la Dirección General de Información.

El Jurado nombra al efecto, dictó el fallo que se consigna en la siguiente

ACTA

Reunidos en el Centro de Lectura el día 28 de noviembre de 1966, los componentes del Jurado Calificador de los trabajos presentados al Concurso Literario convocado para adjudicar las 5.000 (cinco mil) pesetas ofrecidas por la Dirección General de Información, como complemento del XIX CONCURSO-EXPOSICION NACIONAL DE ROSAS DEL CENTRO DE LECTURA, de Reus, señorita Teresa Miquel y Pàmies y señores Rafael Vilá Bernils y Joaquín Mallafré Gavaldá, después de haber examinado las obras que optan al premio, acuerdan por unanimidad concederlo a los poemas siguientes, incluidos en el trabajo n.º 1:

«A una rosa», «Roses sota la pluja», «Rosa», «A una rosa exòtica», «Epi-grama a una rosa», «Dos rondells», del conjunto de poemas «DEL ROSERAR DELS VERSOS I LA VIDA» cuyo lema es «AMB LA DIVISA DE L'AMOR».

Asimismo acuerda el Jurado conste en acta que son dignas de mención las composiciones: n.º 8, que tiene por lema «UNA ROSA» y la registrada con el n.º 6, que tiene por lema «ROSAS ENTRECORTADAS».

De cuya decisión dan fe por medio de la presente acta que firman, por cuadruplicado, en la fecha antes indicada.

T. MIQUEL

RAFAEL VILÁ

JOAQUÍN MALLAFRÉ

Recibido el transcrito documento, esta Presidencia ha procedido a abrir la plica de la composición n.º 1, cuyo autor es don Gabriel Mora y Arana, domiciliado en la calle de Carrió, 5, 4.º - MANRESA (Barcelona).

De lo precedente da fe el que suscribe, disponiendo que la presente acta, por cuadruplicado ejemplar, se eleve a la Dirección General de Información y ordena que los textos de los trabajos premiados sean publicados en «REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA».

Reus, 28 de noviembre de 1966.

El Presidente del Centro de Lectura,
ENRIQUE AGUADÉ Y PARÉS

Del roserar dels versos i la vida

Lema: Amb la divisa de l'amor

A una Rosa

No sé si ets forma del més pur encís,
o encís de la concreta lucidesa
d'esclat dels ideals amb la fermesa
de viure sense enyors del paradís.

Mes sé que ets el segell d'un clar somris
—i la lliçó de l'hora ben defesa
de tants obllits de vida i de bellesa,
al·lucinats d'un horitzó estantís.

Si ets un miracle, ets una ofrena pia.
Si ets un miratge, jo no sóc ningú.
Si no ets poema, cerco poesia

en l'insondable pou del cor dejú!
Ets flaire nua, diamant del dia,
cos - desencisament sense tabú.

Roses sota la pluja

Jardí a l'abast de molts obllits. I plou.
La pietat se'm mostra amb ala grisa
del sentiment esma-perdut que frisa
còns l'hora inconeguda que no es mou.

Les roses trenquen l'àmbit. I bé prou
que malden amb la fe d'una divisa
de firmament serè, jorns bells i brisa
dels fruits d'una esperança sota jou.

I plou. Les roses molles són l'enyor
vestit d'orfebreria, i flama freda
a la mesura d'inconcret amor.

L'aigua perleja l'èxtasi de seda,
i l'aire es fa més líric i sonor
dins la verdor rentada de l'arbreda.

Rosa

Seda i somris,
llum blasonada
d'absort abril.
Em dius: —Tinc ànima.

Gala i encís
d'anhels diàfans.
Cos i desig.
Em dius: —Abraça'm.

Secret felíç
de divulgar-se.
Virtut i crit.
Em dius: —Tinc ales.

Ornes el fris
de les paraules.
No tems la nit.
Em dius: —Ve l'alba.

A una Rosa exòtica

D'un teu remot origen persevera,
sota la màscara, la humilitat:
al teu escut voldries blasonat
un símbol de la gavarrera.

Epigrama a una Rosa

T'he dit: «Evanescent!», mirant-te.
No m'adonava que l'ocell
llançat al vol, del cim de l'arbre,
sens ombra era un alè morent.

Dos rondells

II

I

Dibuixo de les roses la noblesa,
i elles m'estotgen versos i secrets.
I eixampla l'esbarjor dels benifets
de tanta llum a la beutat sotmesa.

Genyeixo la paraula amb l'hora encesa
d'alats desigs. I amb sentiments concrets,
dibuixo de les roses la noblesa;
i elles m'estotgen versos i secrets.

En totes elles, veig que es fa palesa
raó de somnis verges i retrets
al nostre orgull de creure's tan perfets.
I a tall d'espasa amb nostra vida fesa,
dibuixo de les roses la noblesa.

No he dit encara els mots que jo volia
quan s'han vestit les roses de més llum;
m'arriba d'elles un subtil perfum
que en el record serà una melodia.

M'han fet ofrena d'una almoïna pia.
Mes, com pendent la certitud d'un rumb,
no he dit encara els mots que jo volia,
quan s'han vestit les roses de més llum.

Oh bells trofeus, suprema orfebreria!
Sou foc sempre avivat que no es consum;
floriu entre l'alosa i el verdum
dels jorns sonors.

I amb set de poesia,
no he dit encara els mots que jo volia.

GABRIEL MORA I ARANA

"MACIÀ VILA MATEU"

PER PERE BENAVENT DE BARBERÀ (1)

Heus ací un llibre —«esbós biogràfic d'un pròcer industrial progressista del Reus de mitjan segle XIXè», com diu el subtítol de l'obra— que pot, o podria, interessar a tots els reusencs d'avui. Perquè per intentar saber com anem i on anem, en cal també un coneixement profund del nostre segle passat, tan ric en vitalitat ciutadana. I aquesta panoràmica històrica podrien proporcionar-nos-la, en bona part, els trets biogràfics d'aquells homes que la van viure intensament en les diverses etapes.

L'autor apunta tímidament en el pròleg (potser no estaria de més...) la conveniència que es donessin a conèixer tipus de biografies com el que ens ocupa, de personalitats diguem-ne secundàries. No compartim aquest pudor. Creiem que la conveniència és indubtable. En general, abunden massa els estudis sobre personatges aparentment estel·lars, que en bastants casos només han estat penells de poca arrel. I el que ens caldria saber és les veritats de cada dia, que trobaríem, probablement, en la vida de molts altres homes que obtingueren un relleu poc espectacular.

No hi ha dubte que a la gent del Reus actual

ens ajudaria molt conèixer a fons el que van fer el segle passat aquells que ens precediren. Segurament aquest coneixement ens resultaria algunes vegades estimulants, perquè ens fuetjaria, i altres vegades tranquil·litzador. Tindríem idea de com es van gestar les —a escala local— grans empreses que es realitzaren, però també els condicionaments i les determinades circumstàncies que les van fer possibles. Coneixent amb ordre, claredat i exactitud el bon moment ciutadà de la passada centúria, sabríem impacientar-nos o resignar-nos justament, oportunament, davant dels diferents caires que, en diversos ordres, el present ens va oferint.

L'esbós biogràfic de Macià Vila és una aportació, limitada però eficaç, per a fer-nos posseir la història del nostre segle XIXè i, per tant, una possibilitat que se'ns dona per a establir paral·lelismes alligadoros. Macià Vila fou un ciutadà admirable per la seva rectitud i el seu patriotisme, ple, per cert, de modèlica dignitat. La seva activitat, el seu civisme, el seu amor a la ciutat són d'una exemplaritat majúscula. També, però, ens ha de fer reflexionar una mica, tot coneixent el